

man behøvede at give for dem. Jeg veed Intet om Udfaldet af denne Citation; men jeg paastaar alligevel, at Intendanturen kun kan have faaet Leverancen til Priser, der vare høiere, end det var nødvendigt at give. Paa samme Maade forholder det sig med de store Partier Kledevarer og andre Manufakturvarer, der behøves. Om ogsaa maastee et Barsel af 14 Dage har været tilstrækkeligt i forrige Tider, da Posten til England, Belgien og hele det øvrige Umland kun brugte den halve Tid af, hvad den nu bruger, vil den Tid ikke længere være tilstrækkelig; man har glemt den Besværlighed, der nu er forbundet med at korrespondere. Om et meget stort Parti Lærredsvarer, som igaar eller iforgaars forlangtes i Uvisen, skulde der, naar man skulde have det til den billigste Priis, korresponderes med Skotland; men det er der aldeles ikke givet Tid til. Jeg er overbevist om, at den høitagede Konseilspræsident vil give mig Ret i, at det er rigtigt at omtale, hvad der for Diebliffet er af saa uhyre Vigtighed, nemlig et kraftigt Forsvar, ført med saameget Hoved, som vi ere istand til at opdrive, og paa en saadan Maade, at Landets Kræfter, som i rigt Maal blive anvendte, ogsaa finde en saa forstandig Anvendelse som muligt. Hvor længe vi kunne holde ud mod den Overmagt, der nu fjendtligt har hjemstøgt Landet, drifter jeg mig ikke til at sige; men det veed jeg, at Alt, hvad der spildes af Kræfter af hvilken som helst Art, forfórter vor Modstandsevne i Forhold dertil. Derfor er det af saa overordentlig Vigtighed for en lille Nation at høre sig ad paa den forstandigste og fløgtigste Maade. Sagen er ikke saa farlig for andre Nationer; thi naar de miste en Armeé, have de en anden at sætte istedet, og naar de udgive hundrede Millioner, kunne de strax efter udgive to Hundrede, uden at det føles stærkt; men anderledes forholder det sig med os. Vore Kræfter ere indskrænkede, og kun ved et fuldstændigt Sammenhold, en fuldstændig Enighed ere vi istand til at føre Forsvaret i en rimelig Tid. Den høitagede Konseilspræsident sagde ogsaa den 7de Februar, at nogle af de Tegn, som tyde hen paa en Nations Opøsning, havde han fundet her i Kjøbenhavn den Dag, da Efterretningen om Dannevirkestillingsens Opgivelse kom hertil.

Der kunde være spøiet til, at der er andre Tegn, som ogsaa tyde hen til en Nations Opøsning; men derpaa vil jeg ikke indlade mig. Derimod vil jeg paastaa, at hvad der fører til en Hærs Opøsning, er en saadan mangelfuld Ethvælse som den, der synes at have været tilstede i de første Dage i Februar Maaned. Lad os faae Oplysninger; lad os ikke, som den høitagede Konseilspræsident selv den nævnte Dag bemærkede, være mistænksomme og dømme efter vor Mistænke, men lad os dømme efter Fakta, som ligge for, og lad os derfor af den høitagede Konseilspræsident faae Tilfagn om, at der vil skee en retslig Undersøgelse, hvorved alle disse Sager kunne blive oplyste.

Formanden: Jeg maatte maastee, i Anledning af det ærede Medlems Foredrag, bemærke, at jeg, efter som Omstændighederne nu i det Hele ligge for, ikke har fundet Anledning til at standse den ærede Taler i hans Foredrag, da det væsentligt er gaaet ud paa at opfordre Konseilspræsidenten til at meddele Oplysninger om de Forhold, den ærede Taler berørte; men jeg maa dog finde mig foranlediget til at fremhæve et Par Punkter til Thingets Overveielse. Naar det blev udtalt af det ærede Medlem, at Rigsdagen havde bevilget Penge til Krigsførelsen, og at Rigsdagen havde bevilget Mandskab, saa kunne de Penge, hvortil der maa være sigtet af det ærede Medlem, ikke egentlig siges at være bevilgede af Rigsdagen, ligesaa lidt som det Mandskab, der er krævet, er bevilget af denne, thi Bevillingen af Penge til Krigsforanstaltninger saavelsom selve Bevillingen af Mandskabet henhører under en anden Forsawlings Omraade. Det er Rigsdagen, der bestemmer Fordelingsmaaden og den nærmere Udredelsesmaade, men den egentlige Bevilling henhører under Rigsraadet. Jeg skal derhos ogsaa bemærke, at naar det ærede Medlem har talt om Tillid fra Rigsdagens Side til Krigsbestyrelsen, og har navnlig fremhævet Fakta, som ønskes oplyste, hvorpaa en Dom om denne Bestyrelses Virksomhed kunde begrundes, saa hører de Anliggender, som Krigsbestyrelsen har at varetage, heller ikke under Rigsdagens Omraade. — Men som sagt, jeg har ikke villet forhindre det ærede